

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel: 684541
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070-275154

W E E K B L A D

=====
nadruk verboden

22e jaargang nr.1

=====
2 september 1977

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

- Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denk a.u.b. zelf na. U kunt vandaag zelf een onderwerp voor discussie stellen.
- x Verschillende vormen, categorieën en bedoelingen van verschijningen, visioenen en hallicunaties.
- Als titel doet mij dit te germaans aan. Ik stel dus als kop voor:

VERSCHILLENDE BEDOELINGEN

=====
Wanneer wij ons bezig houden met verschijningen en manifestaties van allerhande aard, zo wordt al snel duidelijk, dat dezen niet allen in een zelfde klasse kunnen worden onder gebracht. Toch kun je ook moeilijk zeggen: dit is nu belangrijker dan het andere. Je kunt hoogstens konstateren, dat er perioden zijn, waarin een bepaald soort verschijnsel bijzonder sterk op de voorgrond gaat treden.

Hierbij valt tevens op, dat alle soortgelijke verschijnselen binnen een bepaalde periode een zelfde bedoeling schijnen te hebben, of zelfs een ongeveer gelijke boodschap trachten over te brengen.

Houdt men zich b.v. bezig met verschijningen, zoals die in de kerk - en voordien daarbuiten - een rol spelen, zo is het gevolg min of meer duidelijk, maar rijst toch steeds weer de vraag, wat zich nu eigenlijk afspeelde.

Wanneer Bernadette Soubiroux de H. Maagd "ziet", wordt al snel duidelijk, dat het beeld, dat zij beschrijft, niet bij de waarneming zelf schijnt te behoren, doch dat zij bij de beschrijving eerder teruggrijpt op gegevens, die zij reeds voordien bezat. Een dergelijk verschijnsel doet zich voor bij een meer recente verschijning van de H. Maagd nabij Turijn: ook hier lijkt de beschreven verschijning heel sterk op een kunstwerk, dat ter plaatse aanwezig is.

Voor de objectieve waarnemer wordt al snel duidelijk, dat een verschijning, zoals deze beschreven werd, zeer waarschijnlijk nooit aanwezig was. Aan de andere kant blijkt, dat er op het ogenblik, dat de verschijning plaats heeft te vinden, er toch wel iets gebeurt. Op zijn minst brengt een invloed in de mensen een verandering teweeg. Niet alleen verandert het leven van de waarnemer(ster) hierdoor ingrijpend, maar ook het geloof en de leefwijze van vele anderen wordt ingrijpend gewijzigd. Opvallend is, dat door deze veranderde benadering van het leven en bepaalde mogelijkheden daarin, de mensen te samen een bundeling van kracht tot stand brengen.

Wanneer er genezingen plaats vinden in Lourdes, Fatima, of een van de vele andere bedevaartsoorden, dan kun je wel op je vingers na tellen, dat hier niet alleen maar sprake kan zijn van miraculeuze krachten, die van boven komen, maar ook van een inwerking van de massa's, die er samenkomen.

Het wordt de onbevooroordeelde beschouwer al snel duidelijk, dat het merendeel van de " wonderen " plaats vindt op ogenblikken, dat een grote massa vol concentratie, verwachting en geloof aanwezig is en zo a.h.w. zelf reeds een voldoende hoeveelheid levenskracht plus suggestie opbrengt.

Of er bij dit alles geest of geesten betrokken zullen zijn? Vanuit een menselijk standpunt lijkt het mij moeilijk hierop een eerlijk en feitelijk antwoord te geven. Je kunt evengoed en met dezelfde argumenten aantonen, dat het hier om werkelijke wonderen gaat als je kunt aantonen, dat het hier in feite eerder een vorm van godsdienstwaanzin en hysterie betreft.

Vraag u daarom liever af, hoe het komt, dat dergelijke verschijningen steeds weer plaats vinden op een plaats en in een periode, waarin het geheel langere tijd weerklank bij vele mensen kan vinden.

Vanuit een geestelijk standpunt is het verwonderlijke niet gelegen in de verschijningen of zelfs de wonderen, maar in de wijze, waarop hierdoor grotere invloeden, die velen gedurende langere tijd bereiken, kunnen ontstaan.

Vanuit ons standpunt kun je duidelijk konstateren, dat er entiteiten, soms zelfs vele, bij dergelijke ontwikkelingen betrokken zijn, zo goed als duidelijk wordt, dat de eerste verschijnselen eerst na ruime en zakelijke overwegingen, waarbij vele entiteiten betrokken waren, plaats vonden.

Wel valt op, dat de personen, die bij het geheel betrokken zijn, over het algemeen onevenwichtige typen of hysteryci zijn, maar ja, elk medium is min of meer onevenwichtig. Zeker is, dat er bij dergelijke verschijnselen sprake van een ingrijpen uit de geest en een bewuste intentie, die het geheel verder leidt, zelfs wanneer het grootste gedeelte van de zich manifesterende krachten verder opgebracht blijkt te worden door de aanwezige mensen zelf.

Steeds weer blijkt ook, wanneer je het geheel vanuit een geestelijk standpunt beziet, dat de mensen worden wakker geschud uit hun sleur, zodat zij bewust of minder bewust de in hen levende geestelijke krachten aan het werk zetten en de normaal door mensen niet eens besepte mogelijkheden van eigen ik activeren. En dit gebeurt dan bovendien altijd weer in perioden, dat een geloof tot verstarring neigt, in tijden, dat een

verandering van mentaliteit noodzakelijk is voor een vergaan van de geestelijke ontwikkelingen in de mensen.

Ook bij geheel andere fenomenen, zoals de "stemmen" van Jeanne d'Arc valt dit op. Wanneer wij deze verschijnselen en het optreden van de betrokken persoon geheel kunnen verklaren met de moderne psychologie, zo blijven er toch enkele punten, die niet zo gemakkelijk weg te redeneren zijn, zoals het feit, dat deze stemmen niet alleen taken opdragen, maar ook voorstellingen doen en aanwijzingen geven, die, gezien de omstandigheden, onredelijk en zelfs ondenkbaar zijn, terwijl de gegeven opdrachten toch mogelijk de verstrekte en schijnbaar onmogelijke gegevens, die verstrekt worden, toch juist blijken te zijn.

Ook in dit geval lijkt mij voor de objectieve beschouwer duidelijk te zijn, dat er sprake is van paranormale invloeden en werkingen. Voor iemand, die iets meer van de geest af weet, is zonder meer duidelijk, dat entiteiten, die een verandering of hervorming op menselijk sociaal gebied wenselijk achten, altans meerdere malen ingegrepen hebben in dit geval.

Ik wil met deze voorbeelden volstaan, daar het immers gaat om reeksen beïnvloedingen, die, altans op deze wijze, tot het verleden behoren.

Zij maken echter, volgens mij duidelijk, dat een geest, gebruik makende van de suggestabiliteit van de mensen plus enige geestelijke kracht, in de mensen en de menselijke gemeenschap verschuivingen te weeg kan brengen, die, zij het geestelijk of maatschappelijk, een vernieuwing kunnen betekenen en zelfs vele mensen op de duur tot een geheel ander beleven van geestelijke waarden kunnen brengen.

Vergelijkbaar in werking, ook al lijkt uiterlijk de zaak geheel anders te liggen, zijn de fenomenen van het vroege spiritisme, zoals David Home, Eusebia Palladino. Zoals u zich zult herinneren, waren dit mediums, die vaak werkten met een kabinet of "donkere kamer".

Veel in hun optreden doet denken aan goochelen. In een donker kabinet rinkelen de tambourijnen, worden gitaren aangeslagen, terwijl voorwerpen opeens naar buiten toe vliegen en wat dies meer zij.

Zuiver technisch bezien is dit telekinese. Maar deze eenvoudige verklaring laat de vraag open, waarom dergelijke verschijnselen dan niet eerder opzien baarden. Waarom, kort en goed, treffen wij in verhouding zo veelvuldig verschijnselen als levitatie, materialisatie en telekinese in deze tijd aan?

Realiseer u, dat het optreden van dergelijke mediums valt in een periode, waarin het geloof van de mensen verzandt en tot een soort sociale invloed wordt. Bedenk, dat in deze zelfde periode nieuwe filosofieën opgeld doen en nieuwe denk-systemen - theosofie b.v. - opgeld doen. Loges en geheime genootschappen doen opgeld.

Hierbij is sprake van een tegenstelling tussen de redelijkheid van het menselijk weten en de vaak onredelijke gedachten-gangen van soms zeer fanatieke verdedigers van bepaalde opvattingen.

Genoemde verschijnselen komen dan juist op tijd, om de menselijke wetenschap te konfronteren met een andere dan de gekende redelijk menselijke werkelijkheid. In een tijd van

toenemende wetenschappelijke geborneerdheid trekken deze fenomenen niet alleen de aandacht van vele mensen, maar wordt ook een nieuwe wetenschappelijke benadering van het tot nu toe als "bijgeloof" beschouwde geestelijk werken tot stand gebracht: in deze periode immers ontstaat de parapsychologie.

Wel betekent dit alles een grote ruggesteun voor het spiritisme, dat eerst alleen fenomenen onderzoeken wil, maar al snel wordt tot een nieuw soort geloof en in het spiritualisme ontstaat op de duur een nieuw soort kerk, waarin de mens zijn geloof en levensfilosofie kan vinden, maar gelijktijdig een grotere vrijheid van denken kan behouden dan in de tot dan toe gekende geloofsvormen mogelijk was.

Vergis u echter niet: spiritisme en parapsychologie staan niet zo dicht bijeen, als u zoudt veronderstellen. De spiritist houdt zich voornamelijk bezig met de geest, terwijl de parapsychologie zich in feite pleegt te beperken tot de verborgen gaven, krachten en mogelijkheden van de mens.

Het onderzoeken van geesten loopt nog niet zo hard en wordt bewust of onbewust veelal door beoefenaren van deze wetenschap vermeden. Maar belangrijk is wel, dat eigenschappen en mogelijkheden van de mens, die eens in Lourdes en andere plaatsen tot b.v. wondergenezingen voerden, nu menselijk redelijk onderzocht kunnen worden en voeren tot het ontdekken van een geheel nieuw gebied van menselijk kunnen, dat loopt vanaf de eenvoudigste vormen van telepathie, zoals Rhine die onderzocht via de onderzoekingen van telekinese, waarin Rusland op het ogenblik sterk is, naar levenskrachten, zoals die kenbaar worden in b.v. de Kirlianfotografie.

Beziet men achteraf invloeden van dergelijke "mediums", dan wordt al snel duidelijk, dat zij een geheel nieuwe ontwikkeling binnen de mensheid op gang brachten en wel in een tijd, dat dit niet alleen mogelijk was, maar, gezien andere ontwikkelingen in het menselijke gedrag en denken, in feite zelfs een noodzakelijke voorwaarde vormde voor een verdere ontwikkeling en de mogelijkheid tot bewust voortbestaan van de mensheid.

Bedenk, dat in de tijd, waarin deze mediums opgang maakten, mensen zich voornamelijk bezig hielden met somnambulisme en hypnose en zelfs dezen gemeenlijk beschouwden als een gevaarlijk soort uitzonderingen. Er moest een nieuw denken, een nieuwe benadering van onstoffelijke waarden komen. Het is er, dank zij deze op zich wonderlijk aandoende fenomenen, gekomen.

De kermisachtige wonderen van telekinese enz. zijn de directe aanleiding geworden tot een geheel nieuwe benadering van het menselijk bestaan en een erkenning van menselijke mogelijkheden, die tot dan toe als demonische of goddelijke inwerkingen werden beschouwd, die ver buiten de eigen wil en mogelijkheden van de mens lagen.

Wie de verdere ontwikkelingen volgt, zal met mij eens zijn, dat reeksen van paranormale verschijnselen vooral dan optreden, wanneer zij een verandering in het menselijk denken of het menselijke gedrag tot stand kunnen brengen.

In de laatste 600 jaren blijken alle soortgelijke fenomenen gericht te zijn op een verdergaande geestelijke ontwikkeling van de mens plus een grotere zelfstandigheid van die mens in denken en handelen.

Ook indien men het inwerken van de geest buiten beschouwing zou willen laten, is nog duidelijk, dat het geheel van de verschijnselen de mens voert tot een erkenning van eigen innerlijke krachten en hem kan voeren tot een juister en vollediger gebruik maken van zijn eigen mogelijkheden.

In deze periode hebben wij te maken met een reeks van verschillende manifestaties, waaronder vormen van mediumschap: trance, half trance en inspiratief. Daarnaast komen ook in deze tijd nog steeds paranormale verschijnselen voor, die dicht bij de magie liggen.

Ook poltergeistverschijnselen komen nog voor. Daarnaast bestaan vele occulte scholen en trainingen, waardoor voor steeds meer mensen bepaalde geestelijke belevingen en bereikingen mogelijk worden.

Manifestaties van het occulte dus, die elk voor zich een eigen aard bezitten en niet altijd - laat ons dit hierbij opmerken - in overeenstemming zijn met een zich geestelijk ontwikkelen van de mensen.

Wanneer je te maken krijgt met een materialisatie in deze tijd, zo ben ik geneigd aan te nemen, dat er een geest of een astrale kracht aan verbonden zal zijn. Ik maak hierbij een duidelijk verschil tussen de geestelijke kracht en de astrale. De laatste is in feite energie zonder werkelijke bezieling in eigen wereld, terwijl de geest een bezieling is, die vanuit zich krachten kan beheersen en vormen, ook desnoods op astraal vlak.

De manifestatie houdt in deze gevallen altijd weer een kenbaar maken van mogelijkheden en een zoeken naar contact in. In donkerkamerseances zijn gehele of gedeeltelijke materialisaties mogelijk. Men ziet een vorm ontstaan, die soms doorzichtig blijft, maar in een heel uitzonderlijk geval zich zo verdicht, dat men rustig licht aan kan steken en met de zo tijdelijk ontstane gedaante in contact kan treden.

Het zal in deze gevallen soms er om gaan iemand te overtuigen. In het merendeel van de gevallen is er echter eerder sprake van een soort spel met de aanwezigen, daar immers voor de manifestatie ook een deel van de levenskracht van de aanwezigen gebruikt kan worden, een deel waarvan de entiteit in kwestie voor zich weet te behouden, wanneer de gedaante weer oplost.

Indien ik een poging tot klasseren zou wagen, zou ik dit toch wel gemeenlijk in de laagste klasse schikken, daar al, wat wij in deze gevallen te zien krijgen in deze tijd, voornamelijk egoïstische drijfveren heeft.

Beziet men de nu nog voorkomende telekinetische verschijnselen, zo blijkt, dat zij in de meeste gevallen door de mens zelf, bewust of onbewust, worden veroorzaakt, terwijl slechts zelden een geest direct voor het verschijnsel aansprakelijk zal zijn.

In de meeste gevallen gaat het hierbij om een uitdrukken van onwil, het uitdrukken van ongenoegen t.a.v. storingen. Ook wanneer hierbij een geest de oorzaak is, zal toch maar in zeer schaarse gevallen sprake kunnen zijn van niet zelfzuchtige en goede bedoelingen.

Een veel voorkomend verschijnsel van deze aard, ook nu nog,

is de z.g. stenenregen of het stenen werpen. Verder komt verschuiven van en verplaatsen van materiaal binnen woningen nogal eens voor, meestal met destructieve gevolgen.

Onze vriend Henri zou de betrokkenen, zover het geesten betreft, ongetwijfeld omschreven hebben als "nozems uit de sferen". Wat mij betreft, volsta ik met de opmerking, dat geesten, die bij dergelijke zaken betrokken zijn, slechts zelden van hogere kwaliteit zullen zijn. Is het laatste toch nog het geval, dan zal het gebeuren een kenbare bedoeling bezitten en bovendien fungeren als een soort brandpunt, waardoor verdere ontwikkelingen mogelijk worden.

Bij mediums van verschillende aard hebben wij voornamelijk te maken met boodschappen. Dezen kunnen op een persoonlijk niveau liggen. Denk nu niet, dat persoonlijke boodschappen meer of minder waard zijn dan andere boodschappen en leringen van meer algemene aard.

In alle gevallen kan worden gesteld: er wordt een poging gedaan aan een enkeling of meerdere mensen het feit van een voortbestaan na de dood duidelijk te maken en eventueel ook een innerlijke ontwikkeling te stimuleren.

De gebruikte middelen verschillen nogal: soms gaat men zo ver, dat men elektronische apparatuur gebruikt om de boodschap vast te leggen, dit in de plaats van het gebruik van een levend medium. Maar dit laatste proces blijkt tot op heden alleen bruikbaar, wanneer een gevoelig mens in de buurt is, die de nodige energieën levert om het begeerde verschijnsel op te wekken.

Kortom: bij het vastleggen van een boodschap op een apparaat geldt hetzelfde als bij een normaal medium. Er is een mens nodig van voldoende kracht en gevoeligheid, een geest met de drang een bepaalde boodschap of een bepaald denkbeeld aan de mensen over te brengen.

De kwaliteit van de bron bij dergelijke communicaties kan van hoge origine zijn, maar even goed stammen van het grensgebied tussen schemering en duisternis. Zelfs vanuit het duister kunnen op deze wijze soms kreten van een wanhopige doordringen tot uw wereld, wanneer de geest in kwestie - meestal zonder te weten hoe - voldoende energie te pakken weet te krijgen om zich even te manifesteren.

Een klasseren is dan ook bij mediamieke boodschappen en equivalenten daarvan niet volgens algemene regels en langs algemeen geldende lijnen mogelijk. Slechts van geval tot geval is een redelijke waardering te bereiken.

Tot een meer open publiek richt de geest zich middels algemene lezingen. Dezen kunnen in inhoud en karakter zeer sterk uiteen lopen. Indien u mij het vergelijk wilt vergeven: zij lopen in termen van het eenvoudigst denkbare leger des Heils jargon tot goed geformuleerde en zelfs wetenschappelijk interessante vertogen.

In al deze gevallen valt op, dat de wijze van spreken en de gebruikte beelden niet zo belangrijk zijn als de tendens, die in het geheel steeds weer verborgen blijkt te zijn.

Het gaat er hier kennelijk om een bepaalde denkwijze en overtuiging over te brengen. De inhoud zal in al deze gevallen maar zelden foutloos zijn. Ook dit dient oprecht geconstateerd te worden.

Deze fouten kunnen lopen van een verkeerd citeren, of aanduiden van een deel van de bijbel tot een oversimplificatie of verkeerd - door vergissing gemeenlijk - stellen van bepaalde wetenschappelijke feiten. Ook versprekingen komen nogal eens voor.

Voor de betrokken entiteiten geldt dit alles als zijnde van minder belang: hen gaat het om de denkwijze. De mens wordt door hen gekonfronteerd met zijn voortbestaan, terwijl vooral in de betere gevallen ook getracht wordt hem inzicht te geven in de ontwikkelingen in zijn menselijke wereld, de reacties in zijn eigen persoonlijkheid en de voor hem nu voornaamste geestelijke noodzaken. In dit laatste geval hebben wij te maken met een verschijnsel, dat wij iets hoger dan de middelmaat mogen aanslaan.

In dergelijke gevallen wordt immers gemeenlijk het onderbewustzijn van de mens gewekt, beïnvloed op een wijze, waardoor zijn persoonlijkheid tot een grotere intergratie kan komen.

Visioenen en dergelijke waarnemingen zijn in dit verband ook mogelijk van belang. Ik wil echter niet spreken over de z.g. helderziende waarnemingen, omdat dezen uiteen kunnen lopen van een eenvoudig aflezen van de gedachten van anderen in visuele termen tot een werkelijk konstateren van beelden, die stammen uit een andere dan de menselijke wereld. In al deze gevallen echter blijft gelden, zoals ook voor het visioen : de waarneming is in feite een hallucinatie, een in beelden uitdrukken van een gedachte.

En een visioen kan natuurlijk uit de mens zelf stammen. Maar uiteindelijk geldt dit voor alle occulte verschijnselen in gelijke mate. De mogelijkheid echter, dat een goed visioen van zuiver menselijke oorsprong is, blijft gering: 1 op 100.

En de 99 andere gevallen zijn dus geestelijke werkingen, stralingen of persoonlijkheden bij het tot standkomen van en de inhoud van het visioen betrokken.

Grote visioenen hebben gemeenlijk ten doel een bepaalde ontwikkeling, of een verloop van zaken duidelijk te maken op een wijze, die de mens een geestelijk zich aanpassen en soms zelfs een stoffelijk rekening houden, met hetgeen komt in stoffelijke zin, mogelijk te maken.

In deze gevallen kunnen visioenen van groot belang zijn en kunnen volgens mij gerekend worden tot de hogere vormen van geestelijke manifestatie.

In alle gevallen speelt in het ontstane beeld het eigen bewustzijn een rol, bij eenvoudiger visioenen kan zelfs alles uit het onbewuste van de mens zelf stammen. Waarmede u weer duidelijker zal worden, hoe moeilijk het is dit alles in te delen en te klasseren.

De bedoelingen, die achter de vele vormen van manifestatie schuilgaan, zijn voor mij natuurlijk het interessanste. Daarom ook hierover enkele opmerkingen.

Het zal u duidelijk zijn, dat, wanneer je geheel alleen in het duister staat, je om hulp gaat roepen. Zeker wanneer je niet meer weet, hoe of waarheen te gaan. In deze toestand blijft je gemeenlijk met tusschenpozen om hulp roepen, tot iemand je uiteindelijk hoort.

Ook voor een geest, die zich zo gevoelt, is het wel mogelijk, dat dank zij zijn roepen om hulp, uiteindelijk contact wordt gemaakt met de menselijke wereld. Maar het zal duidelijk zijn, dat eventuele boodschappen, die dan worden gegeven, ten hoogste eigen vroegere persoonlijkheid op aarde zullen weergeven. Grootse openbaringen komen niet voor. Eerder wordt gezocht naar kracht en contact met levende wezens. In enkele gevallen zal een dergelijke entiteit zelfs proberen iets van een hem beheersend schuldbewustzijn te niet te doen door waarschuwingen uit te spreken - die dan zelden toetreffend zijn.

Dergelijke kontakten van persoon tot persoon - dit is een juiste aanduiding, zelfs indien een dergelijke geest contact krijgt ten overstaan van een groot gezelschap - kunnen voor mensen soms van belang zijn, maar vanuit een geestelijk standpunt is hun waarde betrekkelijk gering.

Kijken wij naar groepen in de geest, die in samenwerking op aarde zich manifesteren, zo blijkt, dat zij soms genezing brengen, soms boodschappen overbrengen, die echter ook dan nog van een meer persoonlijke aard zullen zijn. De vraag bij dit alles is de reden, waarom de entiteiten zo werkzaam zijn.

Er zijn twee hoofdmogelijkheden. In het eerste geval gaat het om een geest, die overheersing wil bereiken. Een enkele geest manifesteert zich dan regelmatig als de leider of meester van de groep.

Kentekenend voor de boodschappen en leringen van een dergelijk duistere groep is wel, dat zij een beroep schijnen te doen op de lagere hartstochten van de mens en de mens een rationalisatie of zelfs goedkeuring verschaffen voor alle daden die volgens het beste menselijke wereld god aan allen verboden heeft. De aanhangers worden als meerwaardig voorgesteld, alle anderen als arme dwazen.

Het is duidelijk, dat dit duister en gevaarlijk is. Kijk daarom eerst, wat de inhoud van een boodschap uit de geest is en waarop in feite wordt aangestuurd, voor u gehoor geeft aan oproepen uitnodigingen of zelfs bevelen gehoorzaamt.

Leringen worden echter vaak ook op een meer objectieve wijze gegeven, ook al zal zeker ook hier de mens gekonfronteerd worden met zichzelf. Bij nader beschouwing blijkt, dat opvoedend werk wordt gedaan, dat bovendien cyclisch bepaalde veranderingen vertoont.

Is er sprake van ethisch hoge normen en redelijke voorlichting, dan kan wel worden aangenomen, dat de groep, die zo werkt, direct of indirect werkt vanuit de Broederschap of het Verborgen Rijk.

Grotere invloeden zullen zich vaak in dergelijke groepen doen aanvoelen, het geheel van de leringen schijnt er op gericht te zijn de mens bewuster en gevoeliger op de aanwezigheid van dergelijke invloeden te reageren. De leringen bevatten aanwijzingen en gegevens, stammende van geesten uit het licht en weergevende, wat volgens hun beste weten en inzicht juist is.

Dergelijke boodschappen kunnen soms van groot belang worden, wanneer zij enige ruimere verspreiding kennen. Hun doel is kennelijk, de mensheid te helpen over een dood punt in zijn

ontwikkeling heen te komen en zo een nieuwe mogelijkheid voor verder ontwikkelingen van geest en mens te scheppen.

Middels mediums en inspiratie komen echter ook groepen aan het woord, die kennelijk een beperkt een zeer eenzijdig benaderd doel na streven. In enkele gevallen proberen zij een afwijkende religieuze richting tot stand te brengen, in andere gevallen blijken zij zelfs geneigd politieke pressie uit te oefenen, soms ook gaat het er een dergelijke groep kennelijk om de mens met een enkel en zeer bepaald verschijnsel in eigen wereld of de menselijke wereld te konfrontereren.

Waar deze eenzijdigheid optreedt, kunnen de bedoelingen nog heel goed zijn, maar het is wel duidelijk, dat er geen sprake is van een meer algemeen erkennen van de kosmos of de mens en het geheel van diens mogelijkheden.

Werk, dat te zeer eenzijdig is, zal dan ook niet altijd een hoge waardering verdienen, ook al zijn de goede bedoelingen onmiskenbaar.

Voor hen, die vooral belangstelling hebben voor de rol, die hogere en zeer hoge geesten bij dit alles kunnen spelen, is het volgende interessant: Bij sommige, maar niet bij vele mediamieke uitingen krijgen wij te maken met werkelijk hoge geestelijke entiteiten. De vorm, waarin dezen optreden, kan verschillend zijn, de wijze, waarop zij zich uiteten kan een geheel afwijkend karakter bezitten. Maar allen brengen in feite een kosmische boodschap.

Indien deze boodschappen in uw wereld op meerdere plaatsen en ongeveer tegelijkertijd doorkomen, zal de inhoud op zelfs voor een eenvoudig mens kenbare wijze zoveel gelijkluidende uitspraken en gedachtengangen bevatten, terwijl de tendens zó volkomen gelijk is, dat men zich realiseert: Hier is sprake van een boodschap met kosmische betekenis, die over de gehele wereld wordt uitgedrukt en verkondigd.

Hoge entiteiten kunnen dit doen en doen dit soms ook, zonder hierbij hun eigen wereld werkelijk te verlaten. Geesten van een dergelijke klasse kun je eenvoudig niet overschatten. Vaak bevindt zich hun bewustzijn direct nabij het goddelijke, nabij de alomvattende waarheid, zelfs wanneer hun uitdrukkingsmogelijkheden beperkt blijven, omdat zij nu eenmaal de mensen willen bereiken.

Hierbij grijpen zij vaak terug op hun vroegere levens en gedaanten, daar zij leven in een wereld, waarin vormen en gevoelens een andere en veel minder belangrijke rol spelen dan in uw eigen wereld.

Dergelijke entiteiten trachten de mens bewuster te maken van de waarheid, zoals zij die zelf beleven en werken, daardoor gemeenlijk met uitstralingen, die de onvolkomen stoffelijke uitingen moeten aanvullen.

Gewone sprekers uit de geest - en daaronder reken ik ook mijzelf - proberen de mens te helpen iets te beseffen van zijn eigen innerlijk, maar ook van zijn eigenschappen en de mogelijkheid, die hij bezit, zich aan te passen aan een bestaan, waarin men stoffelijk en geestelijk bewust blijft in meer dan de menselijke wereld alleen.

Daarnaast probeert een dergelijke spreker de mens echter vooral ook duidelijk te maken, dat er veel mogelijkheden zijn,

maar dat het aan hemzelf ligt, of hij daarvan gebruik zal maken. Want de geest kan de mens raden, maar de mens zelf zal uiteindelijk moeten handelen.

Goede entiteiten in elke vorm van manifesteren hebben met een spreker, die goed is, het volgende gemeen: werken uit het licht, altijd de mens zelf de keuze gevende. Nooit zal dwang worden gebruikt of een dwingend voorschrift worden gegeven. Nooit zal men b.v. zeggen: u moet de armen helpen. Wel zal men u mogelijk voorhouden: zalig zij, die de armen helpen, want zij zullen geen innerlijke armoede kennen.

Indien u te maken krijgt met geesten, die, hoe hoog hun leringen ook verder mogen zijn, u dwingende voorschriften geven, zo kunt u er zeker van zijn, dat het gaat om wezens van niet al te hoge kwaliteit. Let wel, de bedoelingen van een dergelijke entiteit of groep van geesten kan heel goed zijn, maar door gebrek aan klasse zullen zij niet al te veel bereiken.

Langs vele wegen trachten in deze tijd de geesten, die in het licht leven, de mens voor te lichten over zijn mogelijkheden, hem duidelijk te maken, wat er op zijn eigen wereld aan de hand is, welke ontwikkelingen hij mag verwachten, of welke persoonlijke mogelijkheden voor iemand geestelijk zullen gaan ontstaan.

De relatie mens-wereld en mens - kosmos speelt altijd wel enigszins een rol. Ongeacht de zeer verschillende graden van intensiteit, waarmede dit gebeurt, kun je toch wel stellen: In alle gevallen, waarin een positief resultaat wordt nagestreefd, is er sprake van een manifestatie vanuit het goddelijke, die op prijs te stellen is.

Ook wanneer een mens niet gelooft in een geest, kan hij genezen, geestelijke krachten ervaren enz. De verklaring, die men voor de krachten geeft, animistisch of anderzins, is hierbij van geen enkel belang. Dergelijke krachten worden je n.l. niet gegeven, omdat je er in gelooft, maar omdat zij op dat ogenblik nodig zijn.

Veel meer entiteiten dan u zich voor kunt stellen, zijn voortdurend bezig dergelijke zaken als besproken op uw aarde tot stand te brengen.

Er zijn echter ook zaken, die met de geest als zodanig soms weinig of niets uitstaande hebben en toch veel aandacht trekken, bijgeloof wekken enz. Dit zijn de vreemde verschijnselen, waarvan ik u slechts enkele voorbeelden kan geven.

In de buurt van Kaapstad bevindt zich een kerkhof, waarop boven een bepaald graf een blanco grafsteen ligt. Wanneer je daar op bepaalde nachten heen gaat en goed gekoncentreerd naar de steen kijkt, zie je je eigen sterfdatum daarop verschijnen.

Dit is een autosuggestief verschijnsel, natuurlijk. Maar de enkele blanken, die de proef hebben genomen en de datum, die zij meenden te zien, vastlegden, hebben tot hun teleurstelling moeten ervaren, dat deze steen niet loog.

Tock spelen hier geen geesten of spoken een rol. Door een samengaan van omstandigheden, stralingen en concentratie wordt echter voor de mens een kennis toegankelijk, die hij in zichzelf draagt en wordt omgezet in een visuele hallucinatie.

Een ander voorbeeld: Noordelijk van west-Brazilië ligt een meertje. Desavonds vormt zich hier altijd boven het water een zware mist. Onder omstandigheden echter vormen de dampwolken langere tijd kenbare tekens als b.v. een hand met een vermanend opgestoken wijsvinger, een vogel, die vliegen wil, maar langzaam neervalt, waarop zij boven aan de nevel herontstaat. Dit zijn enkele van de verschijnselen, die hier - door meerdere toeschouwers gelijktijdig - werden waargenomen.

Hier is het niet denkbaar, dat de invloed uitgaat van de beschouwer. De omgeving zelf speelt echter wel een rol. Er zijn hier verschillende natuurgeesten aanwezig. Door hun medewerking kunnen bepaalde vormen ontstaan en denkbeelden worden overgebracht. De ontsane voorstellingen heten voorspellend te zijn, maar komen niet altijd uit. Wel blijkt steeds weer, dat voorstellingen, die langere tijd blijven aanhouden geheel in overeenstemming zijn met het denken en de mentaliteit van de toeschouwers.

In Mexico bevindt zich een vlakte met zich middels ongeziene oorzaak soms verplaatsende stenen. De stenen verplaatsen zich over afstanden van meerdere tientallen meters en laten niet al te diepe sleepsporen na, ofschoon hun gewicht in enkele gevallen een ton of meer bleek te zijn.

In feite spelen geesten hier geen enkele rol. De oorzaak ligt in krachten, die in het verleden juist in deze omgeving zijn ontstaan: zij hangen samen met in deze omgeving eens plaatsgevonden hebbende strijd en daarop volgende bloedoffers. Telkenmale, wanneer in dit deel van de wereld een sfeer van haat en geweld overheerst, verplaatsen de stenen zich en doen dit gemiddeld 3 a 4 weken achtereen, waarna het verschijnsel snel afneemt en verdwijnt.

Van enige intentie hierbij is volgens mij geen sprake, eerder van een soort natuurverschijnsel, vergelijkbaar met de stelling: wanneer de wolken dicht genoeg worden, zal er regen vallen.

Wanneer een bepaalde vorm van emotionele en gedachtenenergie met een zekere sterkte in de omgeving optreedt, worden in de stenen en de bodem aanwezige energieën gestimuleerd en doen op nogal willekeurige wijze het genoemde verschijnsel ontstaan. meer niet.

De kracht lijkt op die, welke bij telekinese wordt gebruikt. Opvallend is, dat vele diersoorten gedurende de tijd, dat deze krachten ontketend zijn, het gebied in kwestie mijden. Dit geldt zelfs voor schorpioenen, gilamonsters, slangene.d. Vogels schijnen zich er overigens minder van aan te trekken, maar overnachten niet in dit gebied.

Met deze enkele voorbeelden hoop ik geïllustreerd te hebben, dat er op uw wereld heel wat vreemde en onverklaarbare zaken bestaan, die niets te maken hebben met een ingrijpen van de geest. Zoals trouwens ook vele spookverschijnselen niets met de werelden van de geest te maken hebben, maar eerder met een vorm van psychische energie, die in materie werd vastgelegd.

Komt er nu iemand, wiens eigen uitstraling sterk genoeg is om een fluctuatie in de rustende energie teweeg te brengen, dan draait het verschijnsel zijn verhaal af, altijd geheel gelijk, met dezelfde verschijningen, die altijd dezelfde weg

afleggen. Alleen de kracht van de manifestatie blijkt niet altijd gelijk te zijn, terwijl ook telekinetische verschijnselen soms wel, soms niet, op zullen treden, afhankelijk van de sterkte van de uitstraling, die het proces op gang heeft gebracht en de emoties, die door het verschijnsel worden gewekt.

Dergelijke verschijnselen zijn altijd zeer sterk aan plaats gebonden en blijken samen te hangen met gebeurtenissen, die eens ter plaatse een grote emotie hebben teweeg gebracht.

Hebt u hierop commentaar? Zijn er, door mij niet genoemde verschijnselen, die u in dit verband belangrijk acht?

x Visioenen, in dromen of tijdens coma, verkregen kunnen, zo ver ik begrijp, zowel uit de mens zelf als uit de geest voort komen. Hoe kun je nu konstateren, of iets uit jezelf stamt, dan wel uit de geest stamt?

- Ocam's razor in deze luidt: op het ogenblik, dat in het visioen later controleerbare gegevens voorkomen, die onder geen enkele omstandigheid tot uw bewuste of onbewuste kennis zouden kunnen behoren, moet worden aangenomen, dat men in het visioen te maken heeft gehad met de een of andere geestelijke werkelijkheid.

Verder kun je stellen: wanneer in het visioen boodschappen worden overgebracht, die geen betrekking hebben op het nu bestaande, maar b.v. op de toekomst, of op relaties, die voor uw bewustzijn nog niet bestaan, of waarvan de konsekventies niet beseft konden worden, mag voorwaardelijk worden aangenomen, dat geestelijke invloeden hierin een rol gespeeld zullen hebben.

Op het ogenblik, dat een visioen zonder meer een weergave is van zaken, die u kent, vreest, begeert, verwacht, ongeacht de samenhang, waarin dit alles voorkomt, moet voorwaardelijk worden aangenomen, dat het eigen onderbewustzijn de bron is. Voorwaardelijk betekent hier: tot anders bewezen kan worden.

In coma zullen visioenen voorkomen, die een deel zijn van de eigen hogere werkelijkheid: Wanneer een lichaam niet actief is en niet kan reageren op signalen uit de stoffelijke wereld, zal een geestelijker deel van het eigen ik in zijn wereld waarnemen en delen van de waarneming "lekken" dan door naar de hersenen.

Het gehele wordt dan vertaald in stoffelijke beelden middels hersenassociaties. De kern van het geheel is echter wel degelijk een weergave van een hogere werkelijkheid, waaraan het ego deel heeft. Nooit zal echter kunnen worden gezegd, dat met zekerheid alle in de beelden opgevoerde figuren tot de een of andere werkelijkheid behoren.

Voorbeeld: Iemand is bewusteloos en vertelt later, dat hij in een soort droom heeft zitten praten met zijn vader, maar dan in de gedaante van een kleine jongen, waarnaast die zelfde vader nog eens als jonge man, als een oudere man en zoals hij kort voor zijn dood was zaten.

Deze vier spraken onderling, discussieerden, spraken ook met de bewusteloze, die van hen enige boodschappen kreeg, die hij zich ook nu nog goed herinnert.

Wat is hier de werkelijkheid? Men werd gekonfronteerd met de entiteit, die eens de vader van deze mens was. De boodschap, die deze entiteit wilde overbengenen, was echter niet zonder meer aanvaardbaar. Vandaar de "discussie" tussen de verschillende

delen van de geestelijk erkende persoon, waardoor de "boodschappen" aanvaardbaar werden.

Het besef, dat in feite sprake was van en kontakt tussen eigen ik, inclusief de niet bewust gekende delen en de vader wordt in het begrip van de discussie uitgedrukt, die tevens de mogelijkheid geeft om een "boodschap" terzijde te stellen of als hoogst belangrijk te beschouwen.

x Is het mogelijk in coma zomeland ervaringen op te doen?

- Ja. Maar daarvoor is geen coma noodzakelijk. Dit is immers in de normale slaaptoestand eveneens mogelijk. Mensen, die zich getraind hebben tot bewust uittraden, kunnen deze ervaringen zelfs naar wens oproepen, ook al zal een ieder, die hen op aarde dan ziet denken, dat zij een uiltje aan het knappen zijn.

Het is dus mogelijk, zelfs bewust en op wens, allerhande belevingen in zelfs geheel verschillende delen van het geestelijk bestaan mee te maken en enige herinnering daaraan in de hersenen af te drukken - wat men dan bewuste uittreding pleegt te noemen.

Met nadruk wijs ik er op, dat het beeld, dat na het ontwaken overblijft, niet een herinnering van de uittreding zelf is. Het is een reeks van associaties in de hersenen, ontstaan aan de hand, van hetgeen de geest beleefd heeft, zodat een mogelijk vergelijkbaar, maar zeker niet indentiek en juist beeld is ontstaan, waarbij in stoffelijke termen geestelijke waarden worden uitgedrukt en alle geestelijke ervaringen en erkenningen, die niet stoffelijk uitdrukbaar zijn, als stemming tot uiting komen, of zelfs geheel buiten beschouwing blijven.

x Bestaat de speer, waarover in zoveel verhalen vertelt, wel werkelijk?

- U doelt kennelijk op de speer van Longinus. Die speer heeft niet werkelijk zo bestaan, als wordt voorgesteld, terwijl ook de Longinus, waarover wordt gesproken, niet werkelijk bestaan heeft.

Deze figuur komt dan ook niet met name voor in de evangeliën. Voor het eerst wordt deze naam genoemd en zijn speer als machtige reliek aangeduid ongeveer 250 jaar na Jezus' dood, dus ongeveer in 280 n. chr.

Uit de eerste verhalen wordt duidelijk, dat men hierbij vooral symbolisch bepaalde zaken probeert weer te geven in een voor de eenvoudigen aanvaardbaar verhaal.

Ook in de graallegenden speelt de speer weer een grote rol. Maar de achtergronden van deze verhalen zijn zuiver mystiek en doelen kennelijk niet op werkelijke zaken. Overigens treft men een vergelijkbare mystieke legende aan bij de Dagonvereerder, waarbij een kruik en een tweetandige visspeer een rol spelen.

De bokaal - graal - symboliseert het ontvangen van de goddelijke kracht. De speer stortte eens deze kracht uit. Zij is in feite een soort christelijke vertaling van de linguam. Zij beeldt een mannelijk doordringingsvermogen aan, waarbij de kelk dan vaak wordt gezien als vrouwelijk en uit zich voortbrengend.

De naam Longinus is kennelijk aan de naam gebonden van de speer. Maar de reeks legenden omtrent de speer alleen hebben een magisch karakter. Wat ons op een gevaarlijk terrein

brengt, omdat wij ondanks de schijnbaar christelijke origine niets meer met het christendom te maken hebben, maar eerder met principes van de oude natuurverering. Want het grootste deel van de magie stamt uit de oude natuurverering en heeft niets met het christendom te maken, ook niet, wanneer de magiërs later leren zich in ritueel christelijke termen uit te drukken.

In de rituele magie hanteert men bepaalde wapens, die men overal aan zal treffen: in de tijd van de eerste farads ziet men de magiërs bij sommige bezweringen wapens hanteren en wel een pijl, een soort lans en een mes.

Lans en mes komen eveneens als magische wapens voor in Mexico, ook nu nog wel eens. Lans en sabel komen voor als magische wapens bij vele nomadenstammen in Azië en Afrika. In gewijzigde vorm treffen wij de lans en het mes aan bij de chinese magie, die echter al snel overgaat tot het hanteren van "het lange zwaard en de dolk."

Wij hebben hier te maken met machtssymbolen. In de magie is het wapen een middel, dat je gebruikt om je te concentreren en krachten te richten, zodat men ook een bepaalde sfeer kan aanboren.

Wat er op neerkomt, dat je met de speer of het zwaard, dat je hanteert, niet het hoogste of laagste zult bereiken, maar hiermede krachten van aanval en verdediging weet op te roepen. In vele vormen van rituele magie gebruikt men zelfs bij voorkeur een ritueel wapen voor elke afzonderlijke sfeer en kracht, die men zoekt op te roepen.

De magische staf, compleet met banden van metaal, tekens e.d., wordt echter gebruikt voor alle werken, omdat zij in feite de magiër zelf en diens macht vertegenwoordigt, terwijl wapens alleen de macht van een bepaalde sfeer en aard in verschijning zouden doen treden.

En nu het volgende: Wanneer een dergelijk wapen lange tijd bij steeds weer gelijksoortige bezweringen gebruikt werd, zal het op de duur elke mens, die gevoelig is voor de uitstraling ervan, zodanig beïnvloeden, dat het weer actief kan worden en zo die mens met deze sfeer of machten, waarmee het verbonden werd, in contact kan brengen.

Dank zij een dergelijk magisch wapen zal het voor de juiste mensen dan inderdaad mogelijk worden zekere krachten in zich te ervaren, op te roepen, voorspellingen te doen etc.

Het behoeft dus zeker niet de echte speer van Longinus geweest te zijn, waarmee een zekere Adolf en zijn vriend Hermann gewerkt zouden hebben.

Het als zodanig beschouwde wapen is dus zeker niet afkomstig van de kruisiging. Jezus is inderdaad echt gekruisigd. Ook al kun je dit niet bewijzen, toch weten wij, dat hij in de zijde werd beroerd door een speer. Maar dit was geen Romeinse speer, doch een spitse stokspeer, die aanmerkelijk langer was en ook gebruikt werd om veroordeelden sommige zaken op hun kruis alsnog aan te reiken, zoals een spons gedrenkt in wijn met een verdovend middel - wat tegen betaling gedaan kon worden en het slachtoffer heel wat pijnen bespaarde.

Deze speer of lans werd ook wel gebruikt om een soort genadedood te geven. Zij bestond geheel uit hout zonder metalen delen.

Toch bewaart men op verschillende plaatsen op uw aarde t.m. 7 metalen voorwerpen, soms koper, soms uit ijzer, waarvan beweerd wordt, dat zij de speer van Longinus zijn. Zoek je de oorsprong na, dan blijken 2 ervan, de oudste, uit de griekse magie te stammen, een ijzeren speer met zekerheid te stammen uit de vroege middeleeuwen en de italiaanse magie van die tijd, 3 speren zijn van moorse origine, vermoedelijk rond 900 n.chr. gebruikt en gemaakt. Van een is de afkomst mij onbekend.

Wat volgens mij wel een voldoende antwoord op uw vraag is. Trouwens: u kunt ook uit dit alles weer zien, welke vreemde zaken en krachten ook onder de mensen een rol spelen. Of een dergelijke "speer" een bedoeling heeft? Natuurlijk niet. De magiër had er wel zijn bedoelingen mee, want zoals een ieder, die voortdurend bepaalde zaken van node heeft, werkte deze voor zich de methode uit, waarmee hij het gewenste zo snel mogelijk zou kunnen bereiken.

Natuurlijk kan een magiër zijn doel ook zonder voorwerpen bereiken, maar velen vinden het gemakkelijker, wanneer zij bepaalde afstemmingen in voorwerpen kunnen leggen om zo eenvoudiger, a.h.w. meer automatisch, bepaalde doeleinden te kunnen bereiken.

Mensen zijn soms geneigd om deze voorwerpen een soort eigen leven toe te kennen. Maar in feite is het altijd weer de mens, die met zijn gedachten en krachten het voorwerp op-laadt en het de mogelijkheid geeft te functioneren.

Een mens, die van niets weet, maar voor de uitstraling van een plaats of voorwerp gevoelig is, kan daarop reageren door een aanvoelen en denken, dat vergelijkbaar is, met hetgeen reeds aanwezig is en zo de zaak weer in werking stellen.

Komt men ooit met iets dergelijks in aanraking, dan dient men zich niet door de kracht en de verschijnseln te laten overweldigen en verrassen, maar zal men bewust na moeten gaan, of het uitgestraalde voor het ik wel harmonisch is. Is dit het geval, dan zou je er gebruik van kunnen maken en kun je de bestaande verbindngen en krachten enigszins beheersen. Ben je er niet harmonisch mee, dan dien je het voorwerp zo snel mogelijk te verwijderen. Want men kan zich op de duur, wanneer men gevoelig is, niet geheel aan de uitstraling van het voorwerp onttrekken en zo daardoor langzaam maar zeker tot gevoelens en gedachten worden geleid, die het voorwerp opnieuw doen functioneren volgens de bedoeling van degene die het de eerste maal laadde.

Kortom: de wereld is vol van allerlei wonderlijke zaken, die door velen als bijgeloof worden beschouwd, maar toch bestaan en werkzaam kunnen zijn; zoals de wereld rond u vol is van allerlei entiteiten, die door de meeste "verstandige mensen" als een sprookje worden beschouwd.

Uw wereld is vol van menselijke mogelijkheden en krachten en geestelijke mogelijkheden en krachten, die, wanneer zij elkaar ontmoeten, vaak wonderbaarlijke resultaten tot stand kunnen brengen.

Ik hoop, dat dit eerste deel van dit door u gekozen onderwerp u daarin enig inzicht heeft gegeven en u gelijktijdig duidelijk heeft gemaakt, dat je met krachten en geesten maar

liever wat voorzichtig kunt zijn.

Wanneer u te maken krijgt met geestelijke krachten dan wel gebruik wilt maken van uw eigen paranormale krachten, geef ik u dan ook de volgende raad:

Begin niet met al te langdurig je concentreren en andere oefeningen, tenzij u zeer nauwkeurig beseft, wat u doet.

Laat in alle andere gevallen uw eigen besef en uw behoefte iets goeds te doen u voldoende zijn. Straal dan dit willen en dit gevoel eenvoudig uit, zonder je te vragen, waar eventuele krachten vandaan komen, hoe zij tot stand komen enz.

Wanneer je als mens een beroep doet op het in een ieder aanwezige, maar gemeenlijk verborgen geestelijk weten, zal alles als vanzelf tot stand komen, wanneer het harmonisch is met eigen wezen. Men loopt zo gemeenlijk minder risico en zal zeker als beginneling langs deze weg ook veel meer in kortere tijd kunnen bereiken.

x Als je niet weet van de kracht van een bepaald voorwerp, kan het je dan toch beïnvloeden?

- Je zult je mogelijk niet bewust zijn van de kracht, die in het voorwerp schuilt, maar wordt je wel degelijk bewust van een verandering in de sfeer in je omgeving. Ook anderen zullen deze verandering konstateren en het je mogelijk zelfs nog zeggen ook.

Is dit bij u het geval, dan dient u zich af te vragen, wat die verandering inhoudt en of deze voor u aanvaardbaar is. Is dit niet het geval, dan probeer je een soortgelijke stemming in je zelf sterk op te wekken, terwijl je rond gaat of kijkt. Je wordt dan als vanzelf getrokken naar het voorwerp, waarin die tendens is vastgelegd.

Wijs je alleen sterk af, dan lijkt het, of het voorwerp voor uw ogen vager wordt. Is de sfeer aanvaardbaar veranderd, dan zou ik mij in uw geval niet druk maken. Is zij onaanvaardbaar, dan zou ik de omschreven proef nemen en het zo gevonden voorwerp uit mijn omgeving verwijderen door het b.v. te vernietigen, weg te gooien, of - wanneer u een ras echte nederlander bent - op de eerste volgende veiling in te brengen. Verkoop het dan maar. Het is de eenvoudigste oplossing.

Bent u niet zeker, of vindt u het voorwerp in kwestie te dierbaar, dan kunt u het beste een goede helderziende er bij halen. Deze kan u beschrijven, wat de uitstraling is en waarschijnlijk ook duidelijk maken, wat dit voor u te betekenen heeft. Daarna kunt u alsnog, nu met redenen omkleed, afstand doen van uw bezit.

Wat hopelijk duidelijk genoeg is. En hiermede wil ik dit eerste deel van de bijeenkomst besluiten. Na de pauze kom ik terug. U kunt dan op het besprokene doorgaan of een ander onderwerpje aan de orde stellen.

Tot straks.

-0-0-0-0-0-

Zo, vrienden,

Laat ons zien, wat nu te berde wordt gebracht.

x Kunt u iets vertellen over de symboliek van de tarot-kaarten?

- Hierover bestaan vele uitleggingen. Om kort enkele punten te noemen: de juggler of goochelaar stelt een mens voor, die bewust door het leven gaat. Maar de ingewijde is de gehangene. Want hij speelt niet meer, maar leeft de werkelijkheid, waardoor kunsten en drukte voor hem overbodig zijn, maar ook de last van het leven bewuster ondergaan zullen worden.

Een bekende kaart is ook de magiër, die in feite de mens vertegenwoordigt, die speelt met krachten, die hijzelf niet geheel meer begrijpt. Andere kaarten, die iets omtrent het innerlijk van de mens en zijn wijze van bewustwording zeggen, zijn b.v. de maan en de burcht.

Algemeen gesteld: De kaarten van het z.g. groot arcanum geven de mogelijkheden en kwaliteiten weer, die in het innerlijk van de mens aanwezig kunnen zijn.

Wanneer je de tarot of rota juist wilt hanteren, dien je te beseffen, dat - integenstelling met de gangbare praxis - de kaarten van het groot arcanum nooit terecht als lotsbepalend mogen worden beschouwd. Het lot, de verwickelingen van de wereld buiten het ik, kan alleen door de kaarten van het klein arcanum of boek worden weergegeven.

De hoofdkaarten geven echter niet alleen de innerlijke waarden van een mens aan, maar door de wijze, waarop zij samenkomen, ook diens innerlijke weg en mogelijkheden.

Ik ben mij er van bewust, dat er heel wat waarzegsystemen bestaan, meestal uitgebracht onder namen als "madame Le Normand", of "madame Sybille" plegen aan de kaarten van het groot arcanum een voorspellende invloed toe te kennen. Dit is, wanneer u wilt uitgaan van de werkelijke tarot, beslist onjuist.

In het eerste begin van de kaarten was er iets, wat reeds deed denken aan de latere tarot, maar in feite een soort spel vormde, dat gebruikt werd om met tekens een veldslagsituatie na te bootsen. Een soort kaartspel met schaakmogelijkheden. Twee mensen speelden dit tegen elkaar. Nu kwamen er echter kaarten bij, die de invloed of de wil van de goden moesten voorstellen. Dit is het begin van het z.g. groot arcanum.

In de egyptische versie wordt het groot arcanum later door priesters gebruikt om bepaalde inwijdingsprocedures weer te geven. Concentratie en zelfbeschouwing komen dan op de voorgrond, de z.g. kleine kaarten worden een tijdlang vergeten.

Het word mode, aan de hand van deze symbolen, bepaalde meditatietechnieken te gebruiken. Al snel werd duidelijk, dat het bewust uitleggen van bepaalde symbolen in feite nodeloze herhalingen in de hand werkte. Men liet nu de val van een aantal kaarten bepalen door het toeval - een soort wichelen - dat langzaamaan de kant van de echte wichelarij uitgaat. Rond 400 v. chr. komt het boek kleine kaarten weer om de hoek kijken - de elementen worden hiermede aangeduid - en wordt het geheel gebruikt voor wichelarij.

In licht gewijzigde vorm zien wij deze methode van waarzeggen, zo goed als zelfbeschouwing aan de hand van het groot arcanum, ook opduiken in Griekenland, waarbij echter de algemeen aanvaarde betekenis van het groot arcanum enige veranderingen ondergaat.

Ook in Rome speelt deze symboolwichelarij een rol. Er is reden om aan te nemen, dat deze symboolkaarten mede een rol spelen bij het opstellen van of interpreteren van de heilige

boeken van de stad, die langere tijd in de tempel van Vesta bewaard werden.

Later worden het weer speelkaarten. Het groot arcanum krijgt enige tijd het karakter van een soort jokers. Maar de oude kennis blijft bewaard en wordt overgebracht middels griekse filosofen. Zo komt de kennis naar Rome, waar vooral de kunst van de voorspelling de nadruk krijgt en druk beoefend wordt door de volgelingen van de Magna Mater, Isis en andere godinnen. De voorstellingen ondergaan weer enige wijzigingen. Bij het wichelen worden de kleine kaarten eveneens gebruikt en praktisch voor de eerste keer werkt men nu met een compleet boek kaarten.

Het systeem komt nu weer terug naar noord Afrika en ontwikkelt zich verder, tot het door de komst van de Islam onderdrukt wordt. Maar het is ondertussen zó verbreid, dat het blijft voortbestaan. Astrologen, magiërs en later alchemisten gebruiken de kaarten, elk voor eigen doeleinden.

Wij treffen rond 1000 n. chr. enkele boeken kaarten aan, waarop astrologische symbolen zijn toegevoegd aan de kaarten van het groot arcanum.

In Spanje maakt deze astrologische versie veel opgang en wordt later, vaak nog voorzien van hebreeuwse lettetekens en andere symbolen, naar Frankrijk gebracht. Het griekse tarot komt eveneens naar het noorden en wordt de basis van de duitse versie van de tarot.

Met de komst van de boekdrukkunst komen er steeds meer versies. In Frankrijk hebben wij te maken met een eerste versie rond 1560, die lange tijd als de originele geldt. Zij wordt gevolgd door een druk in spiegelbeeld, de z.g. verkeerde versie. Later zien wij nieuw getekende kaarten, waarbij zowel de symbolen van het spaanse als het duitse systeem dooreen voorkomen. Deze kaarten waren kostbaar en werden nog geheel met de hand ingekleurd.

Ofschoon de voorstellingen in de verschillende landen grotere overeenkomst gaan tonen, blijkt de duiding bij waarzeggerij in de verschillende landen dermate anders, dat bepaalde kaarten zelfs een tegengestelde waarde wordt toegekend. Dit geldt vooral voor de 58 kleine kaarten, in mindere mate voor de kaarten van het arcanum.

Bij de huidige "tarot-waarzegkaarten" blijft maar weinig van de originele betekenis bewaard. Waar deze aanwezig is, blijkt voornamelijk de z.g. griekse interpretatie gevolgd te worden. Van de oude, egyptische betekenissen en duidingen blijft maar betrekkelijk weinig over.

Wel valt op, dat de astrologische symbolen meer en meer de overhand krijgen. Zo wordt de gehangene = ingewijde een saturnus- of vernieuwingssymbool en in het bijzonder vereenzelvigd met steenbok en waterman.

In de loop der tijden heeft men vele pogingen gewaagd de werkelijke esoterische betekenis van de kaarten, vooral die van het arcanum, vast te leggen. Sommigen zijn meer, anderen minder geslaagd, velen zijn eenzijdig.

Indien u echter een complete uitleg wilt van het groot arcanum in esoterische zin, dan geloof ik, dat u deze nog het beste kunt vinden in een boek van Cuspensky met, naar ik

meen, de titel " Tertium Organum".

Darin treft u op een volgens mij meest juiste en volledige wijze de uitleg aan van de esoterische betekenis en symboliek van de 22 hoofdkaarten.

Wat u, naar ik hoop, voldoende is.

x Ik heb gehoord, dat er nieuwe tarotkaarten zouden bestaan, ontworpen onder mediamieke inspiratie. Is dit juist?

- Neen, want dat zijn volgens mij geen echte tarotkaarten meer. Eerder kun je spreken over psychische of geestelijke kaarten, die eveneens associaties in het onderbewustzijn van de mens veroorzaken.

Er is zelfs een soort, waarbij met 23 inplaats van 22 hoofdkaarten gewerkt wordt, terwijl weer een andere soort geënt blijkt te zijn op de oude egyptische kaarten met hun goeden-voorstellingen, maar dan voorzien van symbolen en details, die eerder doen denken aan de streng gestyleerde ikonen.

Wel moogt u aannemen, dat deze kaarten een konstruktie zijn, die, evenals het oude arcanum, ten doel heeft een verzinkingsproces voor het besef mogelijk te maken, ongeveer dus als een mandala. Maar daarmee is het voor mij nog geen tarotkaart.

x Wat is de betekenis van de heremiet, de kluizenaar?

- De kluizenaar is in feite een beeld van de mogelijke dwaas, de gesluerde lamp, de geheimhouding. Hij hoort in eenzaamheid de taal van de wereld en beseft daardoor, ondanks het gesluerde karakter, de waarheid van het goddelijke in zichzelf. Als teken voor Neptunus dus een voorstelling, die dwaasheid en wijsheid samenvat.

De kluizenaar is altijd weer degene, die in zich passief geworden is en uit die passiviteit de perfecte reactie op wereld en kosmos bereikt.

Dit hoort niet bij de uitleg, maar ik mag het toch wel zeggen, om het noemen van dwaas als eerste betekenis te rechtvaardigen. In mijn ogen is de heremiet iemand, die de eenzaamheid zo zeer liefheeft, omdat hij in feite zichzelf meer liefheeft dan het leven. En alleen hij, die het leven liefheeft, kan, naar ik meen, goed het leven leven. Maar hij, die slechts vanuit zichzelf leeft, vergeet vaak, dat je niet alleen jezelf, maar ook het leven moet leren begrijpen. De grote fout, die ik maar al te vaak aantref bij eenzamen, is wel, dat zij ondanks alles zichzelf verheven achten boven het zijnde, terwijl je in feite alleen deel kunt zijn van al het zijnde, wil je bestaan altans enige werkelijke betekenis bezitten.

Wanneer ik dit zo zeg, doet het mij denken aan de handelaar Mozes, die voor een groot gebouw stond en vroeg: wat is dat? Hij kreeg te horen, dat dit een nonnenklooster was. Op dat ogenblik zag Mozes juist een portierster even naar buiten kijken met haar knappe bekje. Waarop hij informeerde, wat die vrouwen daar dan wel deden. Het antwoord was: Zij bidden daar in eenzaamheid en ontzegging tot God. Waarop Mozes reageerde met de uitroep: Mijn God, wat een verspilling

Een uitroep, die ook mij wel eens op de lippen komt, wanneer ik mensen zie, die zich afzonderen om iets bijzonders te worden. Ik zou hen dan wel toe willen schreeuwen: Is het niet veel beter om maar gewoon deel van het leven te zijn?

Zou dat niet beter zijn, dan er voor weg te lopen? Maar goed.
Nog vragen.

- x Kunt u iets zeggen over het licht tijdens een aardbeving?
- Dat gaat gemeenlijk snel uit. U doelt op de afwijkingen in aardmagnetisch veld en statische lading van de atmosfeer rond het epicentrum, neem ik aan.

Vooraf een sterke afwijking van de normale statische lading van de atmosfeer is enige tijd voor de beving reeds kenbaar met een straal van rond 20 k.m. rond het kernpunt van de beving. Dieren reageren hierop vaak en trekken in paniek weg.

- x Kunt u ook iets zeggen over de politieke spelletjes, die nu gespeeld worden?

- Onthoud daarbij allereerst dit: wanneer anderen dit spel spelen, moet u het nooit als bloedige ernst zien. Dat komt pas, wanneer zij niet meer weten, hoe verder te spelen.

In uw land is het op het ogenblik een steekspel tussen een paar ridders van het principe en het gelijk. Iets, wat met statmanschap en regeren maar heel weinig meer te maken heeft.

Wat ik daarvan denk? Er is kennelijk bij beide partijen een grote angst, dat datgene, wat de meerderheid van het volk werkelijk wil, ooit tot wet zou kunnen worden.

Daarom probeert de een te voren alles vast te leggen, wat er sociaal en economisch zal mogen gebeuren, terwijl de ander probeert te voorkomen, dat iets, waar veel mensen geen werkelijk bezwaar tegen schijnt te hebben, voor een ieder, die dit wenst, mogelijk zou worden.

Jezelf in een dergelijke geval bovendien nog democraat noemen en je systeem een democratie is voor mij het toppunt van zelfmisleiding. Een verzet tegen abortus acht ik juist op het ogenblik, dat zo iets verplichtend wordt gesteld. In dat geval is het een aantasting van de menselijke waardigheid en vrijheid. Op het ogenblik, dat het toelaatbaar wordt geacht, vind ik dit niet zo dwaas, vooral omdat degenen, die er tegen zijn, nog altijd de kans hebben met goede argumenten degenen, die er gebruik van zouden willen maken, tot andere inzichten te brengen. Overtuigen is volgens mij trouwens altijd beter dan dwingen.

Sociaal en economisch dito: voor en tegenstanders van vergaande regelingen zouden te samen moeten besluiten, dat 't geestelijk en materieel belangrijk is, dat een mens eerst eens zijn eigen verantwoordelijkheden leert dragen. Zo dit het geval blijkt te zijn, kan men nog altijd regelingen treffen, die echter nimmer verplichtend mogen zijn, terwijl alleen het onmogelijk maken van onrecht ook hier werkelijk van belang kan zijn.

Politiek komt in vele gevallen neer op een nemen van initiatieven, die alleen het onvermijdelijke uitdrukken en het voorstellen van maatregelen, die het je mogelijk maken bij mislukken een ieder voor te houden, dat jij in ieder geval geprobeerd hebt de zaak te veranderen. En hiermede moet ik helaas eindigen. Goeden avond.

-0-0-0-0-0-

N.B.

Door een technische fout kon het verslag van 19 augustus j.l. niet verschijnen. Eenvoudigheidshalve werd daarom dit verslag aangeduid als nummer 1 en de telling met blz. 1 begonnen. red.

-0-0-0-0-0-